

Driemaandelijks

DE ONTMIJNER

Tijdschrift

van de Verbroedering der Belgische Ontmijners

Januari 1955

SECRETARIAAT

St-JANSSTRAAT, 30, TERVUEREN



TELEFOON : 57.31.64

Postcheckrekening N° 7 5 3 7 . 9 4

AAN ONZE LEDEN

Zoals ieder jaar bieden Uw President en de leden van de Raad van Beheer U en Uw familieleden de beste wensen

Tijdens het voorbije jaar diende er geen enkel ernstig van geluk en gezondheid aan. ongeluk genoteerd onder de nog in dienst zijnde Ontmijners.

Onze eerste wens is dat het nieuwe jaar op dezelfde wijze zou verlopen opdat de lange lijst van onze overleden kameraden eindelijk zou afgesloten worden.

Het einde der maand Februari zal de 10e verjaaring bete-

kenen van de oprichting van de grote ontmijsingseenheden. De provinciale afdelingen waren reeds sedert September 1944 opgericht. Het is begin Mei dat U allen aan 't werk getogen zijt met een ijver en moed die vlug met succes bekroond werden.

Uw Raad van Beheer wenst, in de loop van dit jaar, op waardige wijze deze verjaaring te vieren tijdens onze algemene vergadering van de maand Juni.

Hij wenst dat U er zeer talrijk zoudt aanwezig zijn. Waarde Vrienden, nogmaals onze beste wensen voor 1955 en tot binnenkort.

Onze Algemene Vergadering van 1954

Onze Algemene Vergadering van 1954 had plaats te St-Jans-Molenbeek, op 13 Juni 1954, en werd bijgewoond door talrijke ontmijsers en gewezen ontmijsers.

Een groot aantal officieren en onderofficieren waren aanwezig : Generaal Sevrin, Majors Samyn en Linden, Commandanten Dieu, Masset George, Samyn, Cotton, Vanderrijdt, Merkx, Dohet, Kapitein Cogneau, Luitenanten Vandeneynde, Vande Veegaete, Debacker, Henri evenals de andere leden van de Raad van Beheer, Van Cleven, Baents, Bertrand zonder dhr. Aalmoezenier Dekers te vergeten. Onderofficieren Cuveele, Braem, Dreesen, Vanassche, Closet, Vandezande.

Alsook dhr. Volksvertegenwoordiger Hubert Degroote, grote vriend van de Ontmijners en dhr. Robert Rainotte, de grote weldoener van onze Verbroedering.

Voorafgegaan door het muziekcors van F.N.I. begaf deze belangrijke groep zich stoetsgewijze naar het dodenmonument van Molenbeek waar bloemen werden neergelegd. Daarna begaf de stoet zich naar de kerk van de H. Johannes de Doper, waar een mis gezongen werd tot nagedachtenis van de Ontmijners die gevallen zijn op het veld van eer.

De Minister van Landsverdediging had zich laten vertegenwoordigen op de kerkelijke plechtigheid.

Het eerste gedeelte van deze dag werd besloten in het Stadhuis van Molenbeek, waar een receptie georganiseerd werd door het Schepencollege. Dhr. Senator Maertens, burgemeester, was speciaal van zee gekomen om deze receptie te leiden.

Generaal Séverin, president van de Verbroedering, dankte het gemeentebestuur voor zijn vriendelijk onthaal en in 't bijzonder dhr. Edmond Machtens die, als Senator, steeds blijk gegeven heeft van een grote belangstelling voor het Belgisch leger. Hij herinnerde vervolgens aan de gevaarlijke opdracht, vervuld door de ontmijsers, aan hun taaiheid, hun successen en verklaart dat hun gerechtvaardigde eisen moesten verdedigd worden.

Dhr. Ed. Machtens, Burgemeester-senator, wenste al deze heldhaftige ontmijsers welkom en verklaarde dat hij fier was hen te ontvangen. De actie die zij gevoerd hebben, zegde hij, was wellicht onvoldoende bekend bij het publiek. En nochtans vervulden zij gedurende vele maanden een zeer moeilijke taak. Bij iedere stap leerde de do...

het land bevrijd te hebben van de dodelijke tuigen welke door de vijand verspreid werden.

Toegejuicht door de aanwezigen onderstreepte spreker daarna de verdiensten van dhr. Hubert De Grootte, volksvertegenwoordiger en burgemeester van Houthulst, die de ziel was van de ontmijners welke hij de morele en materiële steun verschaftte en die recht heeft op hun erkentelijkheid.

Na het neerleggen van een bloemenkrans voor het gedenkteken van het gemeentelijk personeel, gestorven voor het vaderland, werd een erewijn gedronken en werden twee mooie luchters, vervaardigd uit vleugelmijnen, door het inrichtend comité aangeboden aan dhr. Machtens.

Na deze mooie vaderlandse manifestatie had de eigelijke Algemene Vergadering plaats welke begon met de toe-

De Redevoering van de Voorzitter

Dames, Heren, Beste Ontmijners,

Voor de negende maal houden wij onze algemene vergadering.

In 1946 hielden wij de eerste te Jette, tijdens welke de Heer Neybergh, Burgemeester, een vaandel schonk aan onze Verbroedering.

Vandaag zijn wij de gasten van de Heer Burgemeester van St-Jans-Molenbeek, Senator Machtens, door wie wij niet alleen flink werden onthaald, maar in wie wij tevens de nodige steun vonden, die onmisbaar is, bij het op touw zetten van deze hoogdag.

Trouw aan onze gewoonte, brengen wij vooreerst een vrome hulde aan onze dierbare afgestorvenen. Het verlopen jaar was droevig en pijnlijk voor de Verbroedering.

Een jaar geleden, bijna dag op dag, verloren wij Majoor Porrewijck, de onbetwistbare overste en ware vriend der ontmijners; het hield daarbij niet op, het zou een ware ramp worden, kort daarna werd ons Luit. Kol. Torrekens ontrukt, daarna Majoor Fanuel, Kapitein Genicot, en nog Beugnies, Staelens en Coperman.

Ik stel u voor ze samen met de lange lijst onzer doden te herdenken in een vrome gedachte van erkentelijkheid en van gehechtheid.

Als wij vandaag in de omgeving van Brussel vergaderd zijn, na door al de provinciale afdelingen uitgenodigd te zijn geweest, was het aan de beurt der afdeling Brabant dit jaar deze bijeenkomst voor te bereiden, doch Brussel is het ware centrum en de zetel van onze vereniging en biedt dus verschillende voordelen: de verplaatsingen in de provincie vergt grote kosten, verder is het soms zeer moeilijk voor sommige afdelingen op tijd ter plaatse te zijn ten einde aan al de plechtigheden van de dag deel te nemen.

Om dit alles tot het minimum te herleiden, stellen wij u voor voortaan, behalve in zekere omstandigheden, onze algemene vergaderingen te houden in de omstreken van Brussel.

Het volgend jaar, als wij het tienjarig bestaan vieren van de Ontmijningsdienst, zouden wij te gast zijn bij de belangrijke onderafdeling van Tervuren, waar ons gelegen-

spraak van Generaal Sevrin, president van de federatie.

Na deze mooie toespraak, welke een overzicht geeft van de activiteit der Verbroedering tijdens het jaar 1953-1954, legde de penningmeester de jaarlijkse balans voor.

Gedetailleerde inlichtingen werden verschaft, onder andere betreffende de inwijding van het monument van Stavlot. De rechtstreeks door dhr. Rainotte ontvangen sommen komen inder daad niet in de balans voor, aangezien deze het voorwerp hebben uitgemaakt van een bijzondere afrekening.

Er dient opgemerkt dat dhr. Rainotte in een recordtijd meer dan 200.000 fr. kon inzamelen en dat het monument de Verbroedering derhalve niet meer zal kosten dan 60.000 fr. (som die voorzien was).

heid geboden wordt de instellingen van het studiecentrum te bezoeken en waar wij in de School der legerkoks ons gezellig eetmaal zouden kunnen nemen.

Deze beslissing mag echter niet voor gevolg hebben onze doden te vergeten en dat er nooit geen bezoek meer zou gebracht worden aan de gedenktekens die op verschillende plaatsen in het land te hunner eer en nagedachtenis werden opgericht. Daarom stellen wij u voor dat ieder jaar op een datum die nog vast te stellen is, b. v. op 21 Juli, een afvaardiging van de dichtsbijgelegen afdeling zich naar deze gedenktekens zou begeven en er bloemen zou neerleggen in naam van de Verbroedering.

Uw hoofdbestuur zou deze vrome opdracht vervullen aan de voet van het monument van Stavelot.

Sinds 20 September van verleden jaar bestaat er een Nationaal gedenkteken, opgericht te Stavelot ter nagedachtenis van al de Ontmijners die vielen op het veld van eer.

Ons bulletin van November 53 heeft u in al zijn bijzonderheden de plechtigheden van de onthulling beschreven van dit prachtig monument, die plaats vonden in de tegenwoordigheid van Z. K. H. Monseigneur Prins Albert van Luik.

Wij komen dus hier niet terug op deze onuitwisbare gebeurtenis, die haar weerklink vond door gans het land, niet alleen door het nagestreefde doel, maar ook bijzonder door verschillende overheidspersonen die er aan deelnamen.

Wij houden er echter aan u te herinneren aan de de langdurige besprekingen die desaangaande plaats vonden op de Algemene vergadering van Gent, verleden jaar. Zo het ontwerp opgemaakt door onze talentvolle vriend Verschueren Albert zeer in ieders smaak viel, waren hieraan uitgaven verbonden die het hoofdbestuur meende niet te mogen doen zonder uw bijzondere toelating.

Dan wierpen zich de doordrijvende en kranige commandant Vanderydt en de onstuimige en dynamische adjudant Lallemand in de strijd.

Ten slotte was het onze onvergelykbare vriend Robert Rainotte die het pleit won door zijn totale medewerking aan dit groots gedacht toe te zeggen. Wij weten toch bij

ondervinding dat als Rainotte zich er mee bemoeit hij alle verwachting in de schaduw stelt. In een rekordtempo verzamelde hij 200.000 fr. bij de bevolking, gemeentebesturen en scholen.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik om al de ontmiijners, weduwen, wezen en invaliden die de reis naar Stavelot ondernamen, hartelijk te bedanken. Wij menen dat ze ruimschoots vergoed werden voor de moeite door de grote voldoening en de diepe gemoedsaandoening die ze tijdens het verloop der plechtigheid hebben gevoeld.

De grote bezielers van deze onvergetelijke dag zijn voorzeker de commandant Vanderydt, adjudant Lallemand die er de ontwerpers en de animators van waren en bijzonder vriend Rainotte, want zonder hem zou dit alles niet mogelijk zijn geweest.

Als tolk van onze erkentelijkheid, bieden wij aan alle drie, in naam van de Verbroedering, een prachtig album met de beste foto's die er op 20 September l.l. werden genomen.

*

Laten wij nu een kijk gunnen in het hoofdstuk onzer eisen. Wij wachten met ongeduld het aannemen door de Senaat van het Wetsontwerp dat de anciënniteitstoelagen moet uitbreiden tot de invaliden 40-45, die in dienst zijn gebleven. Op deze wet moet er een Koninklijk Besluit volgen dat zal bepalen wat er dient verstaan door oorlogsdiensten met het oog op het toekennen van deze toelagen en volgens een verklaring afgelegd door de voormalige Minister Generaal Degreef, zullen de ontmiijners hier niet vergeten worden.

Een ander wetsontwerp dat de zaak der bijkomende annuïteiten voor de oudstrijders van 40-45 moet regelen, gemeente, enz. werd goedgekeurd door de Raad van sioen voor de militairen, voor de agenten van Staat, provincie, gemeente, enz. werd goedgekeurd voor de Raad van State. Wij hopen binnen kort hiermee kennis te maken en moest dit ontwerp geen voldoening geven aan de ontmiijners, dan zullen wij het nodige doen om hieraan verbetering te brengen.

De ontmiijners die op een gevorderde ouderdom het leger hebben verwoegd kunnen hierdoor slechts op een onvolledig pensioen aanspraak maken. Enkele bijkomende annuïteiten zouden bijgevolg voor de ontmiijners een zeer verdiende beloning zijn voor het nadeel dat ze in dit domein ondergaan.

Sinds twee jaar staan wij in de bres om wat verbetering te brengen in de netlige pensioenskwesie en we hadden op zeker ogenblik de hoop gekoesterd de oplossing nabij te zijn, wij mochten echter niet slagen.

Gelukkig kregen wij ondertussen de nieuwe wet op de ouderdomspensioenen waardoor ook het proportioneel ouderdomspensioen wordt ingesteld, zodat de ontmiijner aanspraak kan maken op twee proportionele pensioenen: een als militair en een als werkman of bediende, waaruit voortspruit dat indien men aan het werk blijft tot de ouderdomsgrens van de werkman, thans 65 jaar, men aanspraak kan maken op het groot proportioneel pensioen. Hierdoor moet men verstaan, dat de ontmiijner die b. v. 15 jaar militaire dienst

heeft waarvoor hij op 56 jaar een evenredig pensioen zal genieten, op 65 jaar een ouderdomspensioen zal kunnen te gemoet zien van $45 - 15 = 15 : 45$ of $2/3$ van 28.000 fr.

Wij zullen deze zaak van zeer dichtbij volgen en hier ook weer trachten er het maximum uit te halen wat er voor de ontmiijners in zit.

De kwestei der bijkomende annuïteiten, deze der eervolle onderschreidingen, kwetsuurstreep die reeds voor drie jaar door de Commissie Lebert werden aangenomen, liggen nog steeds ter studie. Alhoewel de tommalige Minister alles in het werk heeft gesteld om dit alles uit de voeten te ruimen is hij hierin niet geslaagd.

De Commissie Lebert heeft haar vergaderingen hervat en nog onlangs werden wij voor de 4 ondercommissies geroepen om ons gedacht te zeggen aangaande de datum die zou moeten vastgesteld worden tot wanneer de ontmiijners zouden kunnen genieten van het statuut van oudstrijder, dat thans door deze commissie wordt opgemaakt.

Deze datum werd in principe vastgesteld op 8 Mei 1945, voor het grootste gedeelte der oudstrijders, en op einde September 1945 voor zekere eenheden van het Westen.

Voor de ontmiijners zijn wij er in geslaagd de datum van 15 Juni 1949 te doen aannemen, datum dat het leger op vredesvoet werd geplaatst. Wij hebben hier een niet te vermaden overwinning geboekt, want de titel van oudstrijder 40-45 zal zekere voordelen en beloningen meebrengen.

Het was voor ons aangenaam vast te stellen dat geen enkel lid der ondercommissie waarvoor wij verschenen waren de voorgestelde datum heeft beknibbeld, hetgeen bewijst dat de voorgestelde datum zeer redelijk was en dat uw verdiensten ook door niemand miskend worden.

Een toelichting van de ontmiijnerseisen werd daarjuist overhandigd aan de Heer Machtens, Burgemeester van Molenbeek, Senator en invloedrijk lid der Senaatscommissie van het Leger. Wij hebben de overtuiging dat hij geen enkele gelegenheid zal missen om uw zaak te berde te brengen en ze te verdedigen.

De voorzitter heeft er vervolgens gesproken over de toekomst der weeskinderen, waarover reeds verleden jaar werd gesproken en die onze voorzitter zeer nauw aan het hart ligt.

Ondertussen heeft hij een lang onderhoud gehad met de Heer de San, Bestuurder van het Werk der Oorlogsweduwen en Wezen, waar hem een zeer gul onthaal te beurt viel. Zo zijn wij thans in het bezit van een reeks zeer nuttige inlichtingen die ons zullen toelaten bijzonder deze wezen te volgen die door hun gedrag, vlijt en moed en nog door hun aanleg aangewezen zijn om gesteund te worden ten einde hun wetenschappelijke of beroepsstudien tot in de hoogste graad te kunnen voortzetten. Deze inlichtingen zullen af en toe worden aangevuld door het Nationaal Werk en zijn sociale assistenten.

Al deze gegevens zullen binnen kort nauw onderzocht worden ten einde de verdienstelijksten op te sporen, die dan door ons zullen geholpen worden met de goedkeuring der ouders.

Dit neemt niet weg dat wij zullen voortgaan al de wezen te steunen en te helpen in aandenken van hun vader die alles offerde in het volbrengen van zijn heldhaftige opdracht.

Wij hopen alzo een der vurigste wenssen onzer doden te vervullen te weten, dat en voor hun kinderen worde gezorgd, taak die wij zeer graag op onze schouders hebben genomen.

Alvorens te eindigen heeft onze voorzitter hulde gebracht aan de leden van het hoofdbestuur, voor de steun die ze hem steeds zo mild hebben verleend in het vervullen van zijn ambt.

IN DE U.F.A.C. TE GENT

Eens te meer hebben de Verbroederings der Oud-strijders van de Genie 1940/45 en de Oostvlaamse afdeling der Ontmijners, hun beste krachten verenigd om, onder vorm van een verrassingsbal, de kas hunner sociale werken te spijzen.

Dit gezellig feestje, dat doorging in het lokaal van de U.F.A.C., werd vereerd met de tegenwoordigheid van Generaal Timperman, voorzitter van de Oostvlaamse afdeling van de U.F.A.C. 1914/18 en zijn vrouw, de heer Scheirs, voorzitter van de Oostvlaamse afdeling van de U.F.A.C. 1940/45 en zijn vrouw.

We bemerkten de tegenwoordigheid van de hh. De Backer, voorzitter der Verbroederings der Ontmijners 1940/45, Van Cleven, Lombaert, Morel, Van de Veegaete, als representatieve figuren van beide verbroederings. Momenteel onder de wapens geroepen, kon de heer Leys, voorzitter der Verbroederings der Genie 1940/45, het feest niet bijwonen.

Respectievelijk in het Frans en het Nederlands verwelkomden de hh. De Backer en Wyckaert het publiek, onderlijnden eens te meer de banden welke bestaan tussen beide Verbroederings en hun innige samenwerking als het gaat voor een edel doel en dankten allen die totaal belangloos weer hun beste krachten hadden ingespannen voor het wellukken van deze feestavond.

We moeten hier, zonder daarom de vele andere naamloze inspanningen te vergeten, bijzonder hulde brengen aan de hh. Wyckaert die de tombola organiseerde, Leys en Van Cleven, welke 82 prijzen verzamelden om de tombola te spijzen, en, « last but not least », Mevrouw Hamelinck, zonder wiens toewijding de tombola niet het gekende succes had geogst, zoals nu het geval was. En vergeten we dan vooral ook niet dhr. Lombaert, die de algemene verantwoordelijkheid voor het welslagen van dit feest droeg met al de daaraan verbonden financiële en materiële zorgen. Het succes dat het feest kende zal wel zijn grootste voldoening zijn geweest.

De gaven van de heer Van de Veegaete als onvermoeibaar animator en spirituele humorist hebben we bij elk feestje onderlijnd. Eens te meer bezorgde hij een aangename verrassing als de onbekende vedette van de avond, onder de vermomming van de jonge Italiaanse zangeres Lola Angelica van de Scala te Milaan.

Op het rythme van het instrumentaal kwintet, onder

Hij onderlijnt dat ze allen zonder onderscheid veel ijver aan de dag legden en de vergaderingen steeds regelmatig bijwoonden, om het even als ze dicht bij of ver van de zetel woonden. Hij bracht dan een bijzonder woord van dank aan onze secretaris adjunct, waarop men nooit te vergeefs een beroep doet en die gelukkig voor ons zeer ervaren is in al de oudstrijdersbelangen.

Ten slotte een hartelijk woord van dank aan de leden van de sectie Brabant, H.H. Bonmariage, Georges, Bertrand, Closset, Cognéau, Itters, enz. die er volledig in geslaagd zijn deze algemene Vergadering op touw te zetten.

leiding van dhr. Eddy Champel - die zich eveneens als fijnzinnig humorist ontpopte in de loop van de avond - groeiden de danskoppeltjes op de parketvloer voor zware walsen, trage tango's, daverende swings en meeslepende marchen.

Na de tombola was het alweer dhr. Van de Veegaete die de dansvloer animeerde door de koppeltjes te leiden in veelvuldige combinaties, waardoor weldra een gezellige en vrolijke atmosfeer heerste in de zaal.

Daar het begrip « Verbroederings » geen ijdel woord is voor de oud-strijders der Genie en der Ontmijners hebben zij, onder vorm van dit prettig feestje, weer eens hulp kunnen bieden aan talrijke wezen en weduwen en noodlijdenden, welke zij onder hun bescherming nemen.

Dit edel gebaar strekt beide Verbroederings tot eer en verdient onze sympathie en gelukwensen.

Westvlaanderen

Ingevolge een beslissing genomen door de Beheerraad der Verbroederings in vergadering van 13 Juli laatstleden heeft de Afdeling Westvlaanderen de gedenktekens der gevallen ontmiijners met bloemen versierd.

's Morgens trok een afvaardiging der Afdeling naar Blankenberge waar ze op het schoon nieuw stadhuis, door de voltallige gemeenteraad ontvangen werd.

Om 10 uur legde de Voorzitter Majoor Samijn in naam der verbroederings een bloementuil neer aan het monument der gevallen ontmiijners, gevolgd door dezelfde vrome hulde gebracht door de Heer Burgemeester De Vriendt Ere-Korporaal der Verbroederings.

Daarna vergezeld onze afvaardiging de stoet naar de kerk waar het Te Deum gezongen werd.

Op hetzelfde oogenblik legde de Kommandant Samijn, Bevelhebber van het Peloton Vlaanderen en ondervoorzitter der Afdeling, bloemen neer aan de voet van het rustiek monument ter Kazerne van Westrozebeke. Een sterke Afdeling leden woonde dit broederlijk gebaar bij.

's Namiddags vetrok de Voorzitter Majoor Samijn naar De Panne waar hij om 16.30 u. op het gedenkteken onzer makkers, in de Sector De Panne-Nieuwpoort gevallen, in de tegenwoordigheid van het Schepencollege een bloemenruiker neerlegde. Ook daar waren verscheiden leden opgekomen en zowel te Blankenberge als te De Panne was het vaandel van het 2de Bon aanwezig.

GEWETENSONDERZOEK

U, wier aandacht wellicht zal getrokken worden door deze titel, veroorloof mij U als inleiding te vragen dit artikel niet te lezen als een gemengd bericht dat U vlug zult vergeten zijn, maar het zeer ernstig te lezen, er de zin van te bestuderen en te zien of U, als ontmijners of gewezen ontmijners, geheel Uw plicht gedaan hebt! Het gaat hier niet om die plicht van soldaat te midden van de al dan niet verborgen gevaren, maar wel om die andere plicht, welke zeker moeilijker is om te vervullen, tegenover Uw groepering, Uw vereniging, met één woord... Uw verbroedering.

Tien jaar geleden, vóór drie duizend zeshonderd vijftig dagen, waart U in volle strijd. De geniepige vijand, mijnen, valstrikken, tuigen, beloerden U van alle kanten en wanneer U, iedere morgen, de Uwen verliet, Uw vrouwen, Uw kinderen, Uw woning of de kazerne, wist U niet of U 's avonds al dit geluk of al deze dierbare wezens zoudt terugvinden.

Wie herinnert zich niet degenen onder U die voor immer neergeveld bleven in het zand van onze kust, in de vlakten van Henegouwen of onder de bomen van onze Ardeense wouden?

Wie herinnert zich niet degenen onder U die verminkt werden, voor immer blind, gebrekkig of lam zijn?

Diep bedroefd door zulke ontzettende ongelukken, met beklemd hart, de tranen in de ogen, was het slechts één uitroep, dezelfde, die uit honderden borsten opsteeg, geen uitroep van ontzetting of van terugwijking tegenover het ongewone werk dat er te doen bleef om de geboortegrond definitief te bevrijden, maar een uitroep van solidariteit, een uitroep van wederzijds dienstbetoon, een uitroep van welbegrepen broederlijkheid.

De verbroedering was ontstaan.

Het was niet enkel het heldhachtig tijdperk, maar dit waarin men elkaar blijvende steun zwoer, waarin weduwen, wezen en invaliden nooit aan hun lot moesten overgelaten worden, waarin de eendracht tot de laatste ademtocht diende voort te duren en te blijven wat zij was bij het ontstaan ervan, stevig in vreedstijd zoals zij het was onder de gevaren.

Het was de welbegrepen opwelling van broederlijkheid. Van de grootste tot de kleinste, of hij overste was of eenvoudige soldaat, tooide ieder zich met de toewijding en zag men de verbroedering, Uw verbroedering in weinig tijd een uitbreiding nemen die de mooiste lof waardig was.

Niets was te mooi of te veel om het haar mogelijk te maken diegenen ter hulp te komen die het lot zwaar geslagen had, echtgenoten, moeders, wezens of gewonden.

Niets werd verwaarloosd, noch eisen, noch financiële of andere steun, noch opvoeding en studies van de jongeren die achtergelaten werden door een te moedige vader.

Deze resultaten waren te danken aan Uw eendracht.

Volgens Uw eerste wil diende deze voort te leven en het mogelijk te maken tot het einde het doel na te streven dat zij zich vooropgesteld had. Helaas, er diende een toontje lager gezongen! Tien jaren zijn voorbijgegaan! Waar is zij thans, die mooie eendracht? De vergetelheid heeft zich steeds meer laten gevoelen, de opwellingen zijn zeldzaam, uw geesten vergeten, uw harten worden ongevoelig. Men vergeet vrijwillig dezen die niet meer zijn, men kan zich niet meer generen, vergaderingen, bijeenkomsten worden karweien, de bijdrage... een last.

Enkele zijn ongetwijfeld trouw gebleven, maar hoevelen zijn het helaas nog slechts van verre, zelfs in het geheel niet meer. Ga tien jaar terug en antwoord inwendig op deze vraag: Is het dat wat U gewild hebt? Weest rechtzinnig, oprecht en logisch en maakt Uw gevolgtrekkingen uit dit klein onderzoek.

Indien U zich niets te verwijten hebt, kan men U slechts gelukwensen toesturen. Indien het anders is, haast U dan om dit te herstellen en weest, zoals vroeger in Uw afdelingen, woont de volgende algemene vergadering bij, bewijst dat de solidariteit geen ijdel woord is en dat Uw hart ook heden nog kan reageren zoals vroeger, zoals het tien jaar geleden reeds gebeurde op Uw slagvelden.

Kapitein-Commandant TTR

VANDERYDT

gewezen ontmijner - lid van de R.V.B.

N. B. - Degene die besloten heeft in de toekomst al zijn verplichtingen na te komen wordt verzocht aan ondervermeld adres een gewoon adreskaartje te sturen. Men zal hem er zeer erkentelijk om zijn.

Cdt. J. VANDERYDT

Quai de la Gaffe, 23

Luik

Lidgeld voor 1955

Hieronder geven wij nogmaals de adressen en P.C.R. der secties waar de leden hun bijdragen voor 1955 kunnen betalen.

ANTWERPEN. — Aalmoezenier Deckers, Spoorwegtroepen, Hoogboom. P.C.R. 1081 47.

BRABANT. — Verbroedering der Ontmijners, Brabant, Brussel. P.C.R. 8173 53.

HENEGOUWEN. — M. Hulshaegen, 151, rue Bellière, Marcinelle. P.C.R. 2137 50.

OOST-VLAANDEREN. — M. Van Cleven, E., 1, Elyzeese Velden, P.C.R. 4511 80.

WEST-VLAANDEREN. — M. Samijn, Em., 1, St-Annadreef, St-Andries-Brugge. P.C.R. 3450 69.

LUIK. — Verbroedering der Ontmijners, Luik. P.C.R. 7902 11.

NAMEN. — Verbroedering der Ontmijners, Namen-Luxemburg. P.C.R. 8005 05.

De bijdragen mogen ook gestort worden op P.C.R. Nummer 7537 94 van de Verbroedering der Ontmijners, 30, St-Jansstraat, Tervuren.

Voor onze Kinderen

Het Nationaal Werk der Oud-Strijders stuurt af en toe een zeker aantal kinderen naar Zwitserland voor drie maanden.

Voor meisjes is de ouderdom vastgesteld : van 3 tot 14 jaar, voor jongens van 3 tot 11 jaar.

De ontmiijners oudstrijders 40-45 of oorlogsvrijwilligers vóór 8 Mei 1945, kunnen hun kinderen inschrijven.

De aanvragen moeten gestuurd worden aan de provinciale secretarissen van het N.W.O.S. waarvan de adressen hier volgen :

BRABANT : 21, rue Jacques de Lalaing, Brussel.

HENEGOUWEN : 24, rue Ferrer, Bergen.

LUIK : 76, rue Féronstrée, Luik.

LUXEMBURG : 54, rue des Martyrs, Aarlen.

NAMEN : 12, rue Delvaux, Namen.

ANTWERPEN : 12, Beggadestraat, Antwerpen.

LIMBURG : 49, Guffenlaan, Hasselt.

OOSTVLAANDEREN : 6, Recollettenlei, Gent.

WESTVLAANDEREN : 25, Zilverstraat, Brugge.

De invaliden en de weduwen en wezen moeten zich tot hun eigen werk wenden, N.W.O.I. Flageyplaats, Brussel N.W.O.W.W., Montoyerstraat, Brussel,

Westvlaanderen

Makker Urbain Delcloo, meldt de blijde geboorte van een achtste zoon. Het heeft Zijne Majesteit Koning Boudewijn behaagd het peterschap te aanvaarden. Het kind werd gekerstend onder de naam : ALBERT, Boudewijn, Leopold, Charles Delcloo. Makker Delcloo is tevens beroepsmilitair — oud Sgt. ontmiijner, oudstrijder 40-45 en oorlogsvrijwilliger.

Dhr. Senator Van Buggenhout verving Zijne Majesteit tijdens het doopsel.

Onze hartelijke gelukwensen.

Overlijdens.

Thylen, Luik; Van Hove, Luik; Van Spranghe, Nestor, Ieper.

Onze innige deelneming.

Wij Herinneren !

Om de leden die stipt hun bijdrage betalen te belonen, heeft de Bestuursraad van onze Verbroedering besloten in geval van overlijden van een lid, die zijn bijdrage zal gestort hebben vóór 1 Juni van het lopend jaar, een vergoeding uit te keren aan zijn weduwe.

Deze vergoeding ten belope van een belangrijk bedrag zal zonder verhoging der bijdrage toegekend worden.

Gezien het belang van dergelijk voorstel raden we de leden aan zonder uitstel hun bijdrage voor 1955 te storten.

Elk zegge het voort.

EERSTE COMMUNIE

Wij herinneren eraan dat onze Verbroedering 2.000 frank betaalt aan de wezen van de Ontmijningsdienst op het ogenblik van hun eerste kommunie.

De belanghebbenden worden verzocht zich ten gepasten tijde kenbaar te maken.

